

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 59419-02-22 פלוני נ' יוסף

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 28

לפני כבוד השופטת מרב בן-ארי

התובעות: 1. פלונית ע"י ב"כ עוה"ד ר. אלוני דוידוב
2. פלונית ע"י ב"כ עוה"ד ר. אלוני דוידוב (סיוע משפטי)

נגד

הנתבע: משה יוסף (אסיר)
ע"י ב"כ עוה"ד י. אדרי (מטעם הסיוע המשפטי)

פסק דין

1. תביעה כספית נגד נגררת להרשעה בפלילים.
2. התובעת 1, ילידת 2005 והתובעת 2, ילידת 2003, אחיות, הגישו תביעתן בגין פגיעות מיניות שהנתבע ביצע בהן, שבגינן הנתבע הורשע בתיק תפ"ח (מחוזי מרכז) 43116-05-21 על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון.
3. לפי עובדות כתב האישום המתוקן ששימש בסיס להרשעה הפגיעות התרחשו בתקופה שבה שררה קרבה בין משפחת הנתבע למשפחתן של התובעות. המשפחות נהגו לבלות יחד והתובעות נהגו להתארח וללון בביתו של הנתבע וכן לשהות עמו ביחידות.
4. ביחס לתובעת 1 הנתבע הורשע בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16 (ריבוי עבירות). מעשים אלו אירעו במשך שנתיים, בעת שהשניים היו ביחידות (לגבי האישום בשנת 2015 צוין שההתרחשות הייתה בסלון ביתו של הנתבע). הפגיעות בתובעת 1 פסקו לאחר שחדלה להגיע לביתו של הנתבע ונמנעה מלהיפגש איתו ביחידות.
5. ביחס לתובעת 2 הנתבע הורשע בשני מקרים של אינוס קטינה, ניסיון למעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (ריבוי עבירות), מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (ריבוי עבירות), במהלך תקופה של שש שנים. מרבית המקרים התרחשו בזמן שהתובעת 2 שהתה או לנה בביתו של הנתבע, או כאשר היו ביחידות בהזדמנויות אחרות. הפגיעות פסקו רק לאחר שהתובעת נמנעה מלהגיע לאירועים משפחתיים בהם נכח הנתבע ונמנעה מלהיפגש איתו ביחידות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 59419-02-22 פלוני נ' יוסף

תיק חיצוני:

המסגרת הדיונית

6. הצדדים הגיעו להסכמה שיוגשו סיכומים בשאלת הנזק על סמך החומר הקיים בתיק, ללא צורך בשמיעת הוכחות (הודעה מיום 23.1.25).

סקירת עיקרי החומר בתיק

התובעת 1:

7. על פי חוות הדעת מטעמה, לאחר גילוי הפגיעות התובעת 1 טופלה במרכז לנפגעי תקיפה מינית. התובעת 1 דיווחה על שינויים רגשיים והתנהגותיים, כעסים, חרדות, והתמודדות עם רגשות אשם.

8. המומחית מטעם התובעת 1 מצאה שהיא סובלת מקשיים רגשיים הכוללים חרדות עם תסמינים גופניים, קשיי ריכוז והתפרצויות כעס, מתקשה בלימודים. כן קבעה שהמשך ההתפתחות הטבעי הכולל גיוס לצה"ל, חיים עצמאיים, יצירת זוגיות עלולים לגרום להתגברות של התחושות הפנימיות של פגיעות, כאב, אשמה, תסכול ותוקפנות. נוסף לכך, קבעה שהתובעת 1 תזדקק לטיפול בשלבים שונים במהלך חייה, בתדירות ואורך משתנים. ייתכן שתהיה החמרה בהפרעת החרדה או פגיעות עצמיות עד כדי אובדנות בהמשך. כן ייתכן בהחלט כי בתקופות שונות בחייה גם תפקודה היומיומי והתעסוקתי ייפגע.

9. לפי חו"ד מטעם הנתבע, התובעת 1 מקבלת טיפול בפסיכותרפיה אמנותית, פגישה אחת לשבועיים. אין לתובעת 1 תסמינים של פסיכוזה, דיכאון, חרדה או התמכרות לסמים ושיפוט המציאות תקין. התובעת 1 מנהלת חיים נורמטיביים עובדת, למדה מקצוע (בניית ציפורניים) ומתפקדת חברתית. המומחה מצא שאין מקום לתת אחוזי נכות. כן ציין שהתובעת זכאית לטיפולים במסגרת סל הבריאות ולכן אין סיבה לפסוק פיצויים בגין טיפולים פסיכותרפיים.

התובעת 2:

10. על פי חוות הדעת מטעמה של התובעת 2, היא הופנתה לטיפול פסיכולוגי בשל קשיים רגשיים, ובתחילת הקשר הטיפולי חשפה את הפגיעה המינית. קיבלה טיפול פסיכולוגי בהדסה כשמונה חודשים, עד לחודש 8/21. בהמשך, קיבלה טיפול במרפאה ייעודית לקורבנות של פגיעה מינית. כמו כן, על פי חוות הדעת מטעמה דיווחה על תנודתיות במצב הרוח, כעסים, פגיעה עצמית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 59419-02-22 פלוני נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 (חובטת בראשה, מכה בעצמה) ובעבר היו תסמינים של הפרעת אכילה (אנורקסיה). במועד מתן
2 חוות הדעת שירתה בהתנדבות בצבא.
3

4 11. המומחית מטעם התובעת 2 מצאה שהיא סובלת מקשיים רגשיים הכוללים בעיות ויסות
5 כולל התפרצויות זעם, הפרעת אכילה ברמיסיה, קושי לסמוך על אנשים, בעיות בתפקוד מיני.
6 למרות שתפקודה הפורמלי תקין היא סיימה בגרויות ומשרתת בצבא יש לה התמודדויות רגשיות.
7 כן מצאה, בדומה לתובעת 1, כי המשך ההתפתחות הטבעי כגון מעבר לחיים עצמאיים, זוגיות,
8 הורות עלול לגרום להתגברות של התחושות הפנימיות של פגיעות באופן שצפוי לפגוע בתפקודה
9 היומיומי בעתיד. המומחית ציינה שהתובעת תזדקק לטיפול בשלבים שונים במהלך חייה ובתדירות
10 ואורך משתנים. ייתכן שתהיה החמרה בהפרעת החרדה או פגיעות עצמיות עד כדי אובדנות בהמשך.
11 ייתכן כי בתקופות שונות גם תפקודה היומיומי והתעסוקתי ייפגע.
12

13 12. המומחה מטעם הנתבע ציין שהתובעת 2 מקבלת טיפול בנוגדי פסיכוזה וכן מקבלת טיפול
14 בפסיכותרפיה אמנותית, פגישה אחת לשבועיים זה 8 חודשים קודם למתן חוות הדעת. המומחה לא
15 מצא תסמינים של פסיכוזה, דיכאון, חרדה או התמכרות לסמים. שיפוט מציאות היה תקין. כמו
16 כן, למרות שסובלת ממחלות רקע ולמרות שמקבלת טיפול לא פשוט לפי תיאוריה, מעולם לא סבלה
17 ממצב פסיכוטי. המומחה הוסיף שהתובעת 2 מתפקדת באופן תקין, למדה מקצוע (תפירה),
18 הצטיינה ב- 5 יחידות מחשבים, מחוברת חברתית ומקיימת קשר זוגי. המומחה מצא שאין מקום
19 לפסוק אחוזי נכות וכי את הטיפולים היא זכאית לקבל במסגרת סל הבריאות.
20

טענות הצדדים

21
22
23 התובעות:

24
25 13. התובעות טענו כי אף שהנתבע אינו בן משפחה כהגדרתו בדיון, התקיימו בין הנתבע לבין
26 משפחתן קשרי משפחה קרובים מאוד. מתוך החומר בתיק הפלילי נלמד שהתובעות ראו בנתבע בן
27 משפחה קרוב מאוד ואדם שניתן לתת בו אמון. חשיפת הפגיעה בהן גרמה לקרע משפחתי נרחב. בית
28 המשפט בתיק הפלילי קבע שהנתבע היה שייך למעגל הקרוב ביותר להן, שראו בו כסב, ואילו הוא
29 ואשתו ראו בהן בנות בית. לכן, יש מקום לפסוק פיצוי בהתאם לרף המקובל במקרים של פגיעה
30 מינית בתוך המשפחה.
31

32 14. התובעות טענו כי לפי חוות הדעת מטעמן המצוקה והסבל שמולם הן מתמודדות נובעים
33 ממעשיו של הנתבע, דבר הנתמך בתסקירי נפגעות העבירה.
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 59419-02-22 פלוני נ' יוסף

תיק חיצוני:

15. התובעות הפנו לפסיקה שלפיה נפסקו פיצויים בטווח של מאות אלפי שקלים ועד מיליון ₪ בהתאם לחומרת הפגיעה, בגין כאב וסבל, ועתרו לפסיקת פיצוי בסכום של 800,000 ₪ לכל אחת מהן.

כמו כן, התובעות עתרו לפסיקת פיצוי בגין טיפולים נפשיים. התובעות הפנו לחוות הדעת מטעמן שלפיהן תזדקקנה לטיפול נפשי בעתיד. בהיותן בגירות, המסגרות המעניקות טיפול מצומצמות ועמוסות, ולכן יזדקקו לטיפול נפשי במסגרת פרטית, שיש להעריך על דרך האומדן. התובעות העריכו את ההוצאות של כל אחת מהן בסכום של 209,713 ₪, לפי עלות טיפול בסכום של 450 ₪ למשך 10 שנים נוספות.

16. התובעות טענו שאין מקום לנכות מהפיצוי שייפסק בהליך זה את הפיצויים שנפסקו במסגרת ההליך הפלילי, וזאת לאור חומרת הנזק שנגרם להן.

טענות הנתבע:

17. הנתבע הפנה לכך שלפי הפסיקה, תסקיר נפגעי עבירה אינו יכול להוות ראיה מסוג "חוות דעת מומחה", בהיותו בלתי קביל. באין חוות דעת מומחה בדבר קיומה של נכות נפשית, נותר לדון בנזק לא ממוני בלבד. הערכת הנזק הלא ממוני אינה עניין אריתמטי, ובהיעדר ראיות, יש להתייחס לאמות המידה הנזיקיות לקביעת גובה הפיצוי בגין כאב וסבל: נסיבותיה הקונקרטיות של הפגיעה, משך הפגיעה והשלכותיה העתידיות (על סמך אחוזי הנכות). כאן, לא נקבעה נכות נפשית.

18. הנתבע הפנה לגזר הדין שלפיו הוא קיבל אחריות, מעשה שהייתה לו חשיבות רבה בעיני המתלוננות, וכי זקפו לזכותו את העובדה שהוא הביע את נכונותו לפצות את התובעות בסכום פיצוי גבוה ומשמעותי, בבחינת סעד מידי לצורך קבלת טיפולים.

19. הנתבע טען שאין מקום לפסוק פיצוי כספי נוסף לפיצוי ששולם במסגרת ההליך הפלילי, שיועד לטיפול הפסיכולוגי של התובעות. את הפיצוי בגין הנזק הממוני הציע להעריך בסכום של 200,000 ₪ לכל אחת מהתובעות.

דיון והכרעה

כאב וסבל:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 59419-02-22 פלוני נ' יוסף

תיק חיצוני:

20. הנתבע ביקש לאבחן את פסקי הדין שהובאו על ידי התובעות. להלן אתייחס לחלק מהם. באופן כללי ניתן לומר שלצורך בחינת גובה הפיצוי אין בהכרח רלבנטיות לעונשים שנגזרו בהליך הפלילי. בעת מתן גזר דין נשקלות גם נסיבות שאינן רלבנטיות לפיצויי הנזיקין כגון נסיבות אישיות של הנאשם, הבעת חרטה, עבר פלילי, מספר נפגעי העבירה ועוד. לעומת זאת, פסיקת פיצויי נזיקין מתמקדת בניזוק, והוא בלבד, ואין בהכרח התאמה בין קיצור ההליך הפלילי או הבעת חרטה, לבין הנזק שנגרם עקב ביצוע המעשים.

21. אתייחס לחלק מהפסיקה המחוזית שהצדדים הביאו (חלק מפסקי הדין מצאתי כבלתי רלבנטיים לנוכח נסיבותיהם):

א. ת.א. (מחוזי חיפה) 854/07 **פלונית נ' אלמוני** (4.8.09) – נפסק פיצוי בסכום של 500,000 ₪ לכל אחת מהתובעות, ללא טענת נכות (בהצמדה בלבד להיום כ- 600,000 ₪). הנתבע ביקש לאבחן את פסק הדין בשל העובדה שהנתבע שם בחר לנהל הליך פלילי ואזרחי ארוך, בעוד שכאן הנתבע הודה וחסך מסבלן של התובעות. אני מוצאת שנושא ניהול ההליך הוא בשולי פסיקת כאב וסבל, שממוקדת במעשים עצמם ובהשפעתם על נפגעות העבירה.

ב. ת.א. (מחוזי חיפה) 518/07 **פלונית נ' פלוני** (14.5.09): הנכות באותו עניין לא נקבעה על 30%, אלא נעה בין 30% (מומחה התובעות) לבין 2.5% - 5% (המומחה מטעם הנתבע). הפיצוי שם הועמד על סכום של 800,000 ₪ (נכון לאותה תקופה), כאשר בית המשפט התרשם שנכותן של הנפגעות נמוכה ממה שקבע המומחה מטעמן. פסיקת כאב וסבל התמקדה בנסיבות המקרה, מהות המעשים, משכס וחומרתם נוסף להשפעה על נפגעות העבירה.

ג. ת.א. (מחוזי נצרת) 39441-05-18 **פלונית נ' אלמוני** (6.6.21): דובר בנסיבות שונות של ביצוע העבירות ובנפגעת בגירה.

ד. ת.א. (מחוזי חיפה) 4231-06-10 **פלונית נ' פלוני** (12.1.12) – פסיקת הפיצוי הייתה על דרך הפשרה, ואף יש להתחשב בכך שפסק הדין ניתן לפני כ- 13 שנים.

ה. ע"א 3806/06 **פלוני נ' פלונית** (26.5.09) – מדובר בפסק דין שניתן בשנת 2006 (בערכאה הראשונה).

22. מקרה דומה לענייננו נדון בת.א. (מחוזי מרכז) 52898-03-20 **פלוניות נ' אלמוני (אסיר)** (1.3.22) (להלן: **פלוניות**). באותו מקרה נדונה שאלת הפיצוי בגין הנזקים שנגרמו ל- 7 תובעות, רובן קרובות משפחה של הנתבע. נציין כי התביעה שם הוגשה בעילה מכוח החוק למניעת הטרדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 59419-02-22 פלוני נ' יוסף

תיק חיצוני:

מינית, תשנ"ח – 1998 (להלן: **החוק**) שמאפשר לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק (עד 120,000 ₪). בין היתר, הפניתי שם לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה שלפיה במקרה שהטרדה מינית מתבטאת במקרים פליליים חמורים של אינוס, מעשה סדום או מעשה מגונה תוך שימוש בכוח, ניתן להגדיר כל אחד מהמעשים כ"הטרדה מינית" נפרדת, ולפסוק בגינו את הפיצוי המרבי ללא הוכחת נזק (ע"ע (ארצי) 178/06 **פלוני נ' אלמוני** (4.11.10) פסקה 11). במקרה אחר נפסקה התקרה המקסימלית לפי החוק בהכפלת מספר המקרים בהם היה מגע מיני בין הצדדים (ע"ע (ארצי) 40496-05-10 **פלוני נ' אלמוני** (2.1.21) פסקה 50).

אמנם התביעה כאן אינה לפי החוק, אולם יש בפיצוי לפי החוק כדי לתת אמות מידה.

23. בעניין **פלוניות**, בהסתמך על פסיקה דומה, נפסקו פיצויים בטווח שנע בין 1,000,000 ₪ לנפגעת שבוצעו בה מעשי אינוס במשך שנה – שנתיים, 850,000 ₪ לנפגעת העבירה שבוצעו בה עבירות של מעשים מגונים במשך ארבע שנים, ו- 600,000 ₪ לכל אחת מיתר הנפגעות, שבוצעו בהן עבירות של מעשים מגונים תקופה קצרה מכך.

24. בהתחשב בגילן של התובעות בעת ביצוע המעשים, העובדה שהמעשים בוצעו על רקע של היכרות קרובה, תוך פגיעה באמון שנתנו התובעות בנתבע, הפגיעה באוטונומיה של התובעות והקשיים עמם נאלצו להתמודד, אני פוסקת בגין כאב וסבל את הסכומים הבאים:

התובעת 1 - סכום של 600,000 ₪ שלוקח בחשבון את משך התקופה בה התרחשו הפגיעות (כשנתיים), מהות הפגיעות ובמידה מסוימת (ופחותה), את טיעוני הנתבע ביחס לכך שהתובעת 1 לא נאלצה לחוות את הקשיים הנלווים לבירור ההליכים המשפטיים.

התובעת 2 – המעשים בתובעת זו נמשכו כשש שנים, בהיותה ילדה ונערה צעירה, והיו בדרגת חומרה משמעותית. לפיכך, אני פוסקת סכום של 800,000 ₪, כפי שהוצע בסיכומים מטעמה.

25. על פי חוות הדעת התובעות קיבלו טיפולים בתחום הנפשי ועדיין ממשיכות לקבל אותם. המומחית מטעם התובעות קבעה שהתובעות יזדקקו לטיפולים במשך חייהן בתדירות ובהיקף שלא ניתן להעריך כעת. קביעה זו תואמת את המציאות המוכרת ביחס למצבם של נפגעי עבירות מין. לכן, מצאתי בסיס לפסיקת פיצוי גלובאלי בסכום של 150,000 ₪ לכל אחת מהתובעות.

26. בפסיקה קיים טווח רחב מאוד של התייחסות לנושא הפיצויים שנפסקו בהליך הפלילי: החל מהקביעה שיש לנכות את הפיצוי (ראו: רע"פ 228/05 **בני יאגודייב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט (4) 518 (2005) פסקה ו(5), ת"א (מחוזי מרכז) 52898-03-20 **פלוני נ' אלמוני** (1.3.22) פסקה 27)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 59419-02-22 פלוני נ' יוסף

תיק חיצוני:

מקרים בהם הפיצוי לא נוכח (למשל: ת"א (מחוזי ת"א) 2039/07 פלוני נ' פלוני (27.12.09) פסקה 2), או שלא נוכח "כנגד" אי פסיקת פיצויים עונשיים (ראו למשל: ת"א (מחוזי חיפה) 5539-04-09 פלוני נ' פלוני (אסיר) (15.6.14) פסקה 30). בסיכומי של דבר, שאלת הניכוי נותרה להכרעת הערכאה הדנה בתביעה האזרחית (ע"א 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד סב (2) 802 (2007) פסקה 23).

בנסיבות התיק דנן, בהתחשב בטיעוני הנתבע, מצאתי לנכות את הסכום שנפסק באופן נומינלי. מדובר בסכום של 75,000 ₪ לתובעת 1 ו- 125,000 ₪ לתובעת 2.

27. פסיקת שכר טרחה והוצאות תהיה באחוזים, בהתאם למקובל בתיקי נזיקין.

סיכום

28. אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעות את הסכומים הבאים:

התובעת 1 – סכום של 675,000 ₪ וכן שכ"ט עו"ד בסכום כולל של 159,300 ₪;

התובעת 2 – סכום של 825,000 ₪ וכן שכ"ט עו"ד בסכום כולל של 194,700 ₪;

כן יישא בהוצאות המשפט (שכ"ט המומחית) בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד תשלומן ועד היום.

סכומים אלו ישולמו בתוך 45 ימים מהיום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית שקלית מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ' שבט תשפ"ה, 18 פברואר 2025, בהיעדר הצדדים.

מרב בן-ארי, שופטת